

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemaníkovej a členiek senátu Mgr. Ľubomíry Kúdelovej a JUDr. Evy Hudobovej v právnej veci žalobcu: F., a.s., Č.X., B., v zast. advokátom JUDr. M.B., V.X., B., proti odporcovi: **JUDr. E.V.**, súdny exekútor, Exekútorický úrad v N.Z., M.X., N.Z., v zast. JUDr. L.Č, advokát, L.X., M., **o zaplatenie 97.262,- Sk s príslušenstvom a 197.752,- Sk s príslušenstvom**, na odvolanie odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 9 Cbi 53/05-151 zo dňa 30. marca 2006, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 9 Cbi 53/05-151 zo dňa 30. marca 2006 **m e n í** tak, že žalobu **z a m i e t a**.

Žalobca **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalovanému trovy konania 71.180,- Sk na účet jeho právneho zástupcu.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 9 Cbi 53/05-151 zo dňa 30.3.2006 rozhodol tak, že odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi sumu 97.262,- Sk so 17,6% úrokom z omeškania p.a. od 21.11.2001 do zaplatenia, ďalej sumu

197.752,- Sk so 17,6% úrokom z omeškania p.a. od 21.11.2001 do zaplataenia a trovy konania vo výške 49.020,- Sk na účet jeho právneho zástupcu.

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom doručeným Okresnému súdu v Nitre dňa 4.4.2002 domáhal zaplataenia sumy 97.262,- Sk so 17,6% úrokom a sumy 197.752,- Sk so 17,6% úrokom, obidva od 21.11.2001 do zaplataenia. Citoval uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 6 Ndob 81/05 zo dňa 24.11.2005, podľa ktorého vecne a miestne príslušný je Krajský súd v Bratislave. Ďalej citoval uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 9 Cbi 53/05-120 zo dňa 15.7.2005, ktorým na základe návrhu navrhovateľa pripustil zmenu účastníka na strane navrhovateľa tak, že súhlasil, aby z konania vystúpil navrhovateľ JUDr. E.Z., správkyňa konkurznej podstaty úpadcu Z.P. – Z., N.Z., a aby na jeho miesto vstúpila spoločnosť F., a.s.

Z vykonaného dokazovania zistil, že v čase podania návrhu navrhovateľom bol správca konkurznej podstaty a odporca exekútor, ktorý vykonával na majetok úpadcu exekúciu v rámci exekučného konania č.k. Ex 132/97 a na Okresnom súde v Nových Zámkoch vedú pod č.k. Er 294/97. Zistil, že v období pred vyhlásením konkurzu bola odpredaná nehnuteľnosť úpadcu za sumu 1.000.000,- Sk, ktorý príklep súd schválil, ale že exekútor návrh na schválenie rozvrhu výťažku nepodal. Z uznesenia Krajského súdu v Bratislave č.k. 3K 79/95 zo dňa 19.10.2001 zistil, že na majetok úpadcu Z.P. – Z., N.Z., – bol vyhlásený konkurz. S poukazom na § 14 ods. 1 písmeno e/ ZKV zistil, že odporca zo sumy 1.000.000,- Sk, výťažok z exekúcie ku dňu podania návrhu na začatie konania nevydal sumu 97.262,- Sk a z ďalšej sumy 378.903,- Sk s príslušenstvom, ktorá bola výťažkom z nasledujúcej exekúcie ku dňu podania návrhu na začatie konania, nevydal sumu 197.752,- Sk. Konajúci súd vo veci rozhodoval s poukazom na ustanovenie § 14 ods. 1 písmeno e/ ZKV č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní, podľa ktorého ak sa v konaní o výkon rozhodnutia, alebo v exekučnom konaní prerušených podľa písmena d/ ZKV speňažil majetok a výťažok nebol vydaný oprávnenému, stáva sa súčasťou podstaty a trovy týchto konaní sú pohľadávkou proti podstate. Na základe uvedeného ustanovenia konajúci súd dospel k záveru, že povinnosťou odporcu bolo vydať celý výťažok do konkurznej podstaty a že v ďalšom mal exekútor postupovať podľa príslušných

ustanovení ZKV. Súd priznal navrhovateľovi aj úrok z omeškania v zmysle § 3 Nariadenia vlády č.87/95 Z.z. a aj nárok na trovy konania.

Proti tomuto rozsudku sa odvolal odporca podaním doručeným súdu 29.5.2006 a namietal, že konajúci súd vyhovel návrhu bez toho, aby sa na pojednávaní zúčastnil navrhovateľ aj odporca. Namietal, že súdny exekútor má právo na dva nároky pri výkone exekúcie a to odmenu a trovy, s ktorým faktom sa konajúci súd nezaoberal. Podľa jeho názoru za výťažok, ktorý je exekútor povinný vydať do podstaty nie je možné považovať odmenu exekútora, ako ani náklady spojené s exekúciou. Podľa odporcu, odporca vydal navrhovateľovi to, čo bol podľa § 14 ods. 1 písmeno e/ ZKV vydať povinný. K nároku na omeškanie poukázal na chybu návrhu v adresovaní okresnému súdu a fakt, že krajský súd začal konať po štyroch rokoch. Z uvedených dôvodov žiada zrušiť rozsudok a vrátiť vec na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec na pojednávaní zvolanom na deň 18.12.2007 s odkazom na ustanovenie § 212 ods. 1, § 214 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 101 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu vyhovel. Žiadosť o odročenie pojednávania právneho zástupcu odporcu neakceptoval, išlo o druhú žiadosť o odročenie pojednávania a bolo vecou právneho zástupcu odporcu, aby si účasť na pojednávaní zabezpečil.

Predmetom odvolania je posúdiť správnosť rozhodnutia, ktorým bol odporca zaviazaný zaplatiť navrhovateľovi uplatnené sumy spolu s príslušenstvom spoločnosti F., a.s., na ktorú spoločnosť správca konkurznej podstaty ním uplatnený v návrhu na začatie konania, nárok, zmluvou o postúpení postúpil. Podľa dôkazu založeného na čísle listu 99 označeného ako zmluva o postúpení pohľadávky uzavretej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka postupca správca konkurznej podstaty JUDr. Z. postupníkovi F., a.s. postúpil okrem iných pohľadávok aj pohľadávku v sume 295.014,- Sk, ktorú zadržáva exekútor JUDr. V. v konaní EX 66/96, Er 24/96 a je predmetom súdneho konania vedeného na Okresnom súde Nové Zámky č.k. 6C 71/02 s tým, že exekútor pohľadávku neuznáva. Z obsahu návrhu na začatie konania, ako aj z rozhodnutia je zrejmé, že predmetom návrhu bolo vydanie výťažku spolu s úrokom z omeškania s poukazom na ustanovenie § 14 ods. 1

písmeno e/ zákona o konkurze a vyrovnání č. 328/1991 Zb. v platnom znení. Z obsahu napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že požadovaná suma predstavovala trovy exekučného konania, ktoré odporca odmietal navrhovateľovi vydať s tým, že žiadal skúmať, či existuje naliehavý právny záujem na strane navrhovateľa na predmetný nárok, s ktorou skutočnosťou sa prvostupňový súd nezaoberal iba skonštatoval, že bolo povinnosťou odporcu správcovi konkurznej podstaty vydať celý výťažok. Odvolací súd sa s týmto vysloveným právnym názorom, že bolo povinnosťou odporcu vydať správcovi konkurznej podstaty celý výťažok stotožňuje, ktorá povinnosť z ustanovenia § 14 ods. 1 písmeno e/ ZKV je nesporná. Odvolací súd však nie je názoru, že táto povinnosť pre odporcu vyplýva aj voči inému subjektu ako správcovi konkurznej podstaty. Ide o špecifické ustanovenie podľa zákona o konkurze a vyrovnaní, ktoré zakotvuje povinnosť vydať výťažok speňaženého dlžníkovho majetku s tým, že súčasťou tohto výťažku sú aj trovy exekučného konania, ktoré sú zároveň aj pohľadávkou exekútora proti podstate voči správcovi konkurznej podstaty. Trovy exekučného konania sú podľa ustanovenia § 14 ods. 1 písmeno e/ ZKV pohľadávkou exekútora proti podstate voči správcovi konkurznej podstate a nedajú sa jednoznačne považovať za dôvodnú pohľadávku označeného navrhovateľa – postupníka proti odporcovi. Trovy konania v exekučnom konaní sú pohľadávkou proti podstate voči správcovi konkurznej podstaty, ale nie pohľadávkou správcu konkurznej podstaty. S odkazom na citované ustanovenie v danom prípade exekútor má povinnosť vydať výťažok spolu s jeho trovami správcovi konkurznej podstaty za účelom zabezpečenia pomerného uspokojenia ostatných veriteľov. Zo žiadneho právneho ustanovenia nie je zrejmé, že správca konkurznej podstaty by mal mať právo obchodovať s konkurznou podstatou a toľž s trovami exekučného konania, ktoré nie sú jeho pohľadávkou, ale pohľadávkou proti podstate toho, kto výťažok z predaja spolu s trovami exekučného konania vydal. Podľa odvolacieho súdu, ide o nárok exekútora na odmenu, ktorú mu zákon priznáva, ale nie o pohľadávku správcu konkurznej podstaty ktorú je možné postúpiť. Ide o nárok na vydanie do podstaty, ale nie o právo na zaplatenie. V danom prípade odporca nemal dlh voči správcovi konkurznej podstaty, iba povinnosť vydať výťažok spolu s jeho trovami, na ktoré trovy nesporne nárok má. Je pravdou, že odporca pochybil, keď trovy exekučného konania spolu s výťažkom z predaja majetku úpadcu správcovi konkurznej podstaty nevydal, ale toto pochybenie nemá za následok, že by bol

povinný jeho dôvodne vynaložené trovy exekučného konania platiť inému subjektu, ako správcovi konkurznej podstaty, i keď správca konkurznej podstaty – postupca predmetný nárok postúpil postupníkovi v danom prípade navrhovateľovi. Odporca tým, že nevydal jeho trovy konania správcovi konkurznej podstaty sa neobohatil, iba porušil povinnosť mu vyplývajúcu z ustanovenia § 14 ods. 1 písmeno e/ ZKV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného s odvolaním sa aj na zachovanie zásady spravodlivého súdneho procesu v zmysle § 220 O.s.p. napadnuté rozhodnutie zmenil a žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol tak, že úspešnému odporcovi priznal trovy konania vo výške 71.180,- Sk, z toho náhrada na súdnych poplatkoch 32.450,- Sk a trovy právneho zastúpenia 38.730,- Sk (za tri úkony po 7.610,- Sk a za dva úkony po 7.650,- Sk).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave dňa 18. decembra 2007

JUDr. Jana Zemaníková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: